

Isa känd mind kasvatamind
 Hingab ammu mulla all.
 Peigmees, kes mull tõusamind,
 Triips jääda surmani, —
 Aga noorte meeste sõna,
 On kui lumi keedudel.

Peigmees mulle mälestuselbas
 Ümad pärlid hinkis mull Ta,
 Noia ma omai kaenlas kannan
 Husta siidi paelaga.

Kui ma üheskord ma suren,
 Igavesti kanda läen
 Istuta mu hana päale
 Lille helesinised.

Istuta kui päise paistab
 Lill mu kanda warjama.
 Ja siis mõtle selle päale,
 Kõnnu aeg on üürisid.

Küll me üheskord kokku saame
 Igavese poetu ees
 Kus käib inglifröomsast laulda,
 Auu, hiitust jumalal.

(Tundub uueja luule olema)

Kui noorelt mina mängisin
 Mino kannõmbido põlvi pääl. ::
 Ei küda waiar ma es nää
 Ei risti ei ka wiletsust.
 See rantsis mii mino selga panti
 See hoidis mo ja paitsis ka.
 Seege ma Tüpsi terwitam
 Ja kenda ette maha löön.
 Egi mõõre null teraw pumsa pääl
 Ja terawaste deetiv.
 Sjs lendas mustlind üle pää
 Ja piinidis ossa mino pääst.
 "Oh mustlind ära mõtle ra
 Ei sino oma ole ma."
 Sjs wõta kaenlast siidi rätli
 Wii omal armsal prundile.
 Sjs uinun ma pui latsetse
 Mo prundi hõlma magama.

(35 aastase Mari Trecali suust.)

Tsiga kõndis kõnnu tied
 Läti kõnnu kopsike.
 Kõnnu mehe oodatiwa:
 "Ogda tsiga, nunnu tsiga
 Kui tulo Rätte riigisekone